

4—10 februari

Debatter m. m.

Tisdagen den 8 februari		Sid.
Minnesord över herr Elmgren		5

Onsdagen den 9 februari		
Om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten		7
De nya sedlarna		10
Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag		10
Interpellation av fru Hamrin-Thorell ang. driftstörningarna vid statens järnvägar		15

Torsdagen den 10 februari		
Interpellationer:		
av herr Kaijser ang. avvecklingen av hjälpen till det skandinaviska undervisningssjukhuset i Korea		16
av herr Högström ang. en hamnanläggning i Ådalen		16
av herr Isacson om åtgärder för nedbringande av hushållens kostnader för livsmedel		17
Meddelande ang. enkel fråga av herr Eriksson, Karl-Erik, ang. indragning av viss tågförbindelse		18

Samtliga avgjorda ärenden

Onsdagen den 9 februari

	Sid.
Statsutskottets utlåtande nr 1, ang. utgifterna för kungl. hov- och slottsstaterna	6
— nr 13, ang. anslag till oförutsedda utgifter	6
— nr 14, ang. vissa för flera huvudtitlar gemensamma frågor	6
— memorial nr 15, ang. fördelningen av ärenden på statsutskottets avdelningar	6
— utlåtande nr 16, ang. utgifter på tilläggsstat II: justitiedepartementet	6
— nr 17, ang. utgifter på tilläggsstat II: försvarsdepartementet ..	6
— nr 18, ang. utgifter på tilläggsstat II: socialdepartementet	6
— nr 19, ang. utgifter på tilläggsstat II: kommunikationsdepartementet	6
— nr 20, ang. utgifter på tilläggsstat II: ecklesiastikdepartementet	7
— nr 21, ang. utgifter på tilläggsstat II: handelsdepartementet ..	7
— nr 22, ang. utgifter på tilläggsstat II: inrikesdepartementet ..	7
— nr 23, ang. fortsatt disposition av ett äldre anslag inom kommunikationsdepartementets verksamhetsområde	7
— nr 24, ang. överlåtelse av staten tillhörig mark	7
— nr 25, om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten	7
Bankoutskottets memorial nr 1, ang. fullmäktiges i riksbanken till bankoutskottet avgivna berättelse	9
— nr 2, ang. fullmäktiges i riksgäldskontoret till bankoutskottet avlämnade berättelse	9
— utlåtande nr 3, ang. granskning av riksdagsbibliotekets styrelse och förvaltning	9
— nr 4, om avskaffande av ett- och tvåöringar	10
— nr 5, om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag	10
— nr 6, om samhällelig bestämmanderätt över alla resurser för energiförsörjningen	14

Fredagen den 4 februari

Kammaren sammanträdde kl. 14.00.

Föredrogs och hänvisades till lagutskott Kungl. Maj:ts proposition nr 24, med förslag till lag om vad som är fast egendom.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 26, angående anslag till markförvärv för övningsfält m. m. för budgetåret 1966/67 m. m.

Anmälades och bordlades

statsutskottets utlåtanden och memorial:

nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande utgifterna för budgetåret 1966/67 för kungl. hov- och slottsstaterna;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för budgetåret 1966/67 till oförutsedda utgifter;

nr 14, i anledning av vissa av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen behandlade för flera huvudtitlar gemensamma frågor;

nr 15, angående fördelningen av ärenden på statsutskottets avdelningar;

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser justitiedepartementets verksamhetsområde;

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser

försvarsdepartementets verksamhetsområde;

nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser socialdepartementets verksamhetsområde;

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser ecklesiastikdepartementets verksamhetsområde;

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser handelsdepartementets verksamhetsområde;

nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser inrikesdepartementets verksamhetsområde;

nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt disposition av ett äldre anslag inom kommunikationsdepartementets verksamhetsområde;

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående överlåtelse av staten tillhörig mark; och

nr 25, i anledning av väckta motioner om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten; samt

bankoutskottets memorial och utlåtanden:

nr 1, med överlämnande av fullmäktiges i riksbanken till bankoutskottet avgivna berättelse;

nr 2, med överlämnande av fullmäktiges i riksgäldskontoret till innevarande riksdag avgivna, till bankoutskottet avlämnade berättelse;

nr 3, angående verkställd granskning av riksdagsbibliotekets styrelse och förvaltning;

nr 4, i anledning av motioner om skaffande av ett- och tvåöringar;

nr 5, i anledning av motioner om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag; och

nr 6, i anledning av motion om samhällelig bestämmanderätt över alla resurser för energiförsörjningen.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 14.05.

In fidem

Fritz af Petersens

Tisdagen den 8 februari

Kammaren sammanträdde kl. 16.00.

Herr TALMANNEN yttrade:

I lördags, den 5 februari, lämnade en högt aktad medlem av vår krets, Bengt Elmgren, jordelivet.

Han har gjort en stor och betydande insats i riksdagen, som han tillhörde i 26 år. Under sex år var han ordförande i konstitutionsutskottet och sedan 1965 efter Rickard Sandler ordförande i utrikesutskottet.

Hans insatser har varit mångahanda. Under senare år intresserade han sig kanske mest för utrikespolitiska frågor och var alltsedan början medlem av Europarådets rådgivande församling.

Vi som känt honom vet väl alla vilken utmärkt karaktär han var, hur han med sitt koncilianta väsen, sin formuleringskicklighet på ett stillsamt sätt utövade ett högst betydande inflytande.

Jag är övertygad om att många av kammarens ledamöter i likhet med mig i honom förlorat en god och kär vän. Första kammaren lyser frid över Bengt Elmgrens minne.

Härefter uppläste herr talmannen följande, från Strasbourg inkomna telegram:

Från presidenten i Europarådets rådgivande församling, Monsieur *Pierre Pflimlin*,

»Profondement ému par la mort de M. Bengt Elmgren, ancien vice-président et membre éminent de l'Assemblée du Conseil de l'Europe, je vous exprime au nom de cette Assemblée et en mon nom personnel nos sincères condoléances et vous prie de transmettre à sa famille l'expression de notre vive sympathie.»

från ordföranden i Europarådets politiska utskott, Monsieur *P. Struge*,

»Au nom Commission politique Assemblée Conseil Europe et en mon nom personnel vous présente mes condoléances émues et vous prie exprimer ma sympathie attristée à la famille de feu M. Elmgren dont précieuse collaboration restera pour nous un exemple et un encouragement.»

från chefen för Europarådets sekretariat, Herr *G. Schlösser*,

»On behalf of my office and in my own name please accept deepest condolences for loss of Mr. Elmgren, who was a member of Consultative Assembly Council of Europe since the first session in 1949. Consultative Assembly loses in Mr. Elmgren one of its most distinguished members, whom we shall all deeply regret. Please convey all our sympathy to Mr. Elmgren's family.»

Herr talmannens anförande och uppläsningen av de tre telegrammen åhördes av kammarens ledamöter stående.

Justerades protokollen för den 31 nästlidne januari samt den 1 och den 2 innevarande månad.

Anmäldes och godkändes riksdagens kanslis förslag till

dels riksdagens skrivelse, nr 50, till Konungen angående val av fullmäktig i riksbanken med suppleant;

dels ock riksdagens förordnanden:

nr 51, för herr Elis Birger Nilsson att vara fullmäktig i riksbanken; samt

nr 52, för herr Sven Hammarberg att vara suppleant för en fullmäktig i riksbanken.

Föredrogos och bordlades ånyo statsutskottets utlåtanden nr 1, 13 och 14, memorial nr 15 samt utlåtanden nr 16—25 ävensom bankoutskottets memorial nr 1 och 2 samt utlåtanden nr 3—6.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 16.05.

In fidem

K.-G. Lindelöw

Onsdagen den 9 februari

Kammaren sammanträdde kl. 14.00.

Justerades protokollet för den 3 innevarande månad.

Herr TALMANNEN yttrade:

Efter samråd med andra kammarens talman ber jag att få lämna ett meddelande angående nästkommande arbetsplenum, den 16 februari, för vilket i den preliminära planen angivits att plenum skall hållas kl. 10.00 eller kl. 14.00. Nämda plenum hålles med början kl. 14.00.

Vidare får jag meddela att onsdagen den 23 mars hålles i båda kamrarna en utrikesdebatt.

Föredrogos ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande utgifterna för budgetåret 1966/67 för kungl. hov- och slottsstaterna;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för budgetåret 1966/67 till oförutsedda utgifter; och

nr 14, i anledning av vissa av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen behandlade för flera huvudtitlar gemensamma frågor,

varvid utlåtandet nr 1 företogs punktvis till avgörande.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogos ånyo och lades till handlingarna statsutskottets memorial nr 15, angående fördelningen av ärenden på statsutskottets avdelningar.

Föredrogos ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 16, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser justitiedepartementets verksamhetsområde;

nr 17, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser försvarsdepartementets verksamhetsområde;

nr 18, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser socialdepartementets verksamhetsområde;

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser ecklesiastikdepartementets verksamhetsområde; och

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser handelsdepartementets verksamhetsområde,

varvid utlåtandena nr 17, 20 och 21 företogs punktvis till avgörande.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogs ånyo och företogs punktvis till avgörande statsutskottets utlåtande nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser inrikesdepartementets verksamhetsområde.

Punkterna 1 och 2

Vad utskottet hemställt bifölls.

Punkten 3

Lades till handlingarna.

Föredrogs ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt disposition av ett äldre anslag inom kommunikationsdepartementets verksamhetsområde; och

nr 24, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående överlåtelse av staten tillhörig mark,

varvid utlåtandet nr 24 företogs punktvis till avgörande.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten

Föredrogs ånyo statsutskottets utlåtande nr 25, i anledning av väckta motioner om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten.

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Hübinette* och *Sveningsson* (I: 190) samt den andra inom andra kammaren av herr *Carlshamre m. fl.* (II: 244), hade hemställts, *dels* att riksdagen måtte med avslag på Kungl. Maj:ts proposition nr 1, såvitt här vore i fråga, ur budgeten avföra samtliga de anslagsposter, som funnes upptagna i en vid motionerna fogad bilaga 1; *dels* att riksdagen måtte, med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, såvitt här vore i fråga, besluta, att samtliga de anslag, som funnes upptagna i en vid motionerna fogad bilaga 2 skulle vara obetecknade samt minskas med vardera en tiondel av det föreslagna anslagsbeloppet; *dels* att anslag till Omkostnader hos diverse myndigheter måtte beräknas till vissa angivna belopp under andra, femte—åttonde och tionde—tolfte huvudtitlarna; *dels* att reservationsanslag till Diverse utgifter måtte beräknas till vissa angivna belopp under andra, tredje, femte—åttonde och tionde—tolfte huvudtitlarna; *dels* att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att under de avförda anslagen föreliggande medelsbehov måtte i mån av medelstillgång tillgodoses inom ramen för varje huvudtitels här ifrågavarande anslag; *dels* att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring av de administrativa reglerna beträffande omkostnadsanslag, att dessa såsom maximerade totalbelopp utan bindande specificering ställdes till vederbörande myndigheters förfogande; *dels ock* att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att vid varje budgetårs slut till riksdagen måtte lämnas en redovisning för användningen under förflutna budgetår av anslagen till Diverse utgifter

Om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten

och till Omkostnader hos diverse myndigheter.

Utskottet hade i det nu föreliggande utlåtandet på anförda skäl hemställt, att motionerna I: 190 och II: 244 icke måtte av riksdagen bifallas.

Reservation hade avgivits av fröken *Andersson* samt herrar *Åkerlund*, *Bohman* och *Turesson*, vilka ansett, att utskottets yttrande hort erhålla den lydelse, reservationen visade, samt att utskottet bort hemställa, att riksdagen måtte, i anledning av motionerna I: 190 och II: 244,

1) godkänna i motionerna förordad överflyttning av medel från sak- och bidragsanslag till anslag till Diverse utgifter respektive Omkostnader hos diverse myndigheter, vilken överflyttning beräknades medgiva en total minskning av medelsbehovet med omkring 10 procent;

2) godkänna i motionerna förordad ändring beträffande vissa angivna större omkostnadsanslag, vilken ändring beräknades medgiva en total minskning av medelsbehovet med omkring 10 procent;

3) hos Kungl. Maj:t hemställa, att efter utgången av varje budgetår till riksdagen måtte lämnas en redovisning för användningen under budgetåret av de i motionerna föreslagna anslagen till Diverse utgifter respektive Omkostnader hos diverse myndigheter.

Fröken **ANDERSSON** (h):

Herr talman! Det är visst sjunde gången i ordningen som denna fråga behandlas, och jag gör därför ingalunda anspråk på att nu komma med några nya synpunkter i ärendet; jag skall bara helt kort påminna om vad reservanterna egentligen vill ha fram i detta sammanhang.

Ökningen av antalet olika anslag på driftbudgeten gör ju att det är svårt för riksdagen att överblicka de olika utgiftsbehoven och väga dem mot var-

andra. Därför är det enligt vår mening nödvändigt att begränsa antalet poster. Genom den långt drivna specificeringen bindes ju både Kungl. Maj:t och ämbetsverkan på ett sätt som ingalunda är ändamålsenligt. Lång tid förflyter som bekant mellan anslagsaskandens utarbetande och budgetårets slut. Vi har nyss behandlat en rad tilläggsstater, som ju är ett uttryck för hur svårt det kan vara att noga beräkna utgifterna. Det kan också vara så att verk och myndigheter, som kanske inte helt skulle behöva förbruka anslagen, finner det lika bra att medlen användes; annars föreligger den risken att anslagen kommer att prutas ned under ett kommande år.

Nu föreslår man i de motioner, på vilka reservationen bygger, att relativt små sakanslag skall sammanföras under olika huvudtitlar och disponeras efter behov under budgetåret. Då blir det bättre anpassning till de olika behoven. Härigenom får också vederbörande både möjlighet och skyldighet att hushålla inom den givna ramen. Det blir för dem både större frihet och större ansvar att väga de olika utgifterna mot varandra. Det blir alltså en rationalisering som, tror vi, skall kunna leda till en besparing av i genomsnitt — väl att märka i genomsnitt — cirka 10 procent.

Nu säger man — och det är en synpunkt som jag har full förståelse för — att riksdagens makt minskas. Mycket sällan sker ju några förändringar, men om så sker innebär denna ordning en liten minskning av riksdagens makt — det vore onödigt att dölja detta — men man kan skapa garantier mot en sådan utveckling.

Dessa klumpanslag skulle inte gå till departementens anslag till extra utgifter utan till särskilda anslag till diverse utgifter med huvudsaklig ändamålsbestämning. Efter varje budgetår skulle så Kungl. Maj:t lämna en redogörelse för användningen av dessa anslag till diverse utgifter. Vidare har, som alla vet, riksdagens revisorer möjlighet och

Om ändrad ordning för vissa anslags uppförande i statsbudgeten

även skyldighet att kontinuerligt följa hur anslagen användes.

Beträffande omkostnadsanslagen föreslås dessa bli obetecknade, d. v. s. inga överskridanden på någon delpost får ske, men fördelningen skall handhas av vederbörande myndighet. Alltså, större omkostnadsanslag förändras från förslagsanslag till obetecknade anslag, mindre omkostnadsanslag sammanföres under varje huvudtitel till en gemensam post: Omkostnader hos diverse myndigheter.

Med dessa kortfattade anmärkningar, herr talman, ber jag att få yrka bifall till reservationen.

Herr SÖDERBERG (s):

Herr talman! Detta ämne har fått karaktären av en årligen återkommande repetitionsövning. Det är nu sjunde året i följd som ärendet tas upp.

Som utskottet säger i sitt utlåtande kommer dessa frågor att i vissa delar bli föremål för övervägande, nämligen i den utredning rörande bl. a. bokföring, kostnadsredovisning och programbudgetering som statskontoret verkställer i samråd med riksrevisionsverket. Det kan nämnas att denna form av programbudgetering kommer att prövas för första gången i år. Det sker vid ett av de mindre ämbetsverken.

Som utskottet anför har några nya skäl inte framkommit i motionerna. Jag ber därför, herr talman, att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Sedan överläggningen ansetts härmed slutad, gjorde herr talmannen jämlikt föreliggande yrkanden propositioner, först på bifall till utskottets i förevarande utlåtande gjorda hemställan samt vidare på antagande av det förslag, som innefattades i den vid utlåtandet avgivna reservationen; och förklarade herr talmannen, efter att hava upprepat propositionen på bifall till utskottets hemställan, sig finna denna proposition vara med övervägande ja besvarad.

Fröken *Andersson* begärde votering, i anledning varav uppsattes samt efter given varsel upplästes och godkändes en så lydande omröstningsproposition:

Den, som bifaller vad statsutskottet hemställt i sitt utlåtande nr 25, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, antages det förslag, som innefattas i den vid utlåtandet avgivna reservationen.

Sedan kammarens ledamöter intagit sina platser samt voteringspropositionen ånyo upplästes, verkställdes till en början omröstning genom uppresning. Herr talmannen förklarade, att enligt hans uppfattning flertalet röstat för ja-propositionen.

Då emellertid fröken *Andersson* begärde rösträkning, verkställdes nu votering medelst omröstningsapparat; och befunnos vid omröstningens slut rösterna hava utfallit sålunda:

Ja — 107;

Nej — 22.

Därjämte hade 4 ledamöter tillkännagivit, att de avstode från att rösta.

Herr *Lokander* anmälde, att han vid den nu företagna voteringen avsett att rösta ja men markerats såsom frånvarande.

Föredrogos ånyo och lades till handlingarna bankoutskottets memorial:

nr 1, med överlämnande av fullmäktiges i riksbanken till bankoutskottet avgivna berättelse; och

nr 2, med överlämnande av fullmäktiges i riksgäldskontoret till innevarande riksdag avgivna, till bankoutskottet avlämnade berättelse.

Vid förnyad föredragning av bankoutskottets utlåtande nr 3, angående verkställd granskning av riksdagsbib-

Ang. de nya sedlarna — Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

liotekets styrelse och förvaltning, bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Ang. de nya sedlarna

Föredrogs ånyo bankoutskottets utlåtande nr 4, i anledning av motioner om avskaffande av ett- och tvåöringar.

I tre inom andra kammaren väckta, till bankoutskottet hänvisade motioner, nämligen

- nr 281, av herr *Lindström*,
- nr 284, av herr *Ståhl*, och
- nr 682, av fröken *Wetterström*,

hade upptagits frågan om avskaffande av ett- och tvåöringar.

Utskottet hade i det nu föredragna utlåtandet av angivna orsaker hemställt, att motionerna II: 281, II: 284 och II: 682 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Herr NILSSON, FERDINAND, (cp):

Herr talman! Mot utskottets utlåtande har jag inget att invända. Jag ber emellertid att få till protokollet anteckna att jag finner det betydligt önskvärdare och värdefullare att vi får trevligare och mer praktiska sedlar än de nya upplagorna.

Efter härmed slutad överläggning bifölls vad utskottet i förevarande utlåtande hemställt.

Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

Föredrogs ånyo bankoutskottets utlåtande nr 5, i anledning av motioner om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag.

I två till bankoutskottet hänvisade likalydande motioner, nr 120 i första kammaren av herrar *Werner* och *Adolfsson* samt nr 163 i andra kammaren av herr *Nilsson* i Gävle *m. fl.*, hade föreslagits, att riksdagen i skrivelse till

Kungl. Maj:t skulle hemställa om en skyndsamt utredning rörande skapandet av ett allmänägt byggnadsföretag med staten, kommunerna samt den fackliga och bostadskooperativa rörelsen som intressenter.

Utskottet hade i det nu ifrågavarande utlåtandet på åberopade grunder hemställt, att motionerna I: 120 och II: 163 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Herr WERNER (k):

Herr talman! När vi under höstriksdagen behandlade förslaget om köp av aktiebolaget Durox framhöll jag, att det fanns anledning hälsa detta initiativ med tillfredsställelse, inte minst ur principiella synpunkter, men att det borde följas av flera och mera långtgående statliga initiativ inom byggnadsbranschen.

Jag hänvisade i sammanhanget till en motion som väcktes vid förra årets riksdag och som också väckts i år, nämligen i frågan om bildandet av ett allmänägt byggnadsföretag. Utskottet har nu med förvånansvärd snabbhet behandlat denna motion. Man hänvisar i utlåtandet till den år 1964 tillkallade byggindustrialiseringsutredningen, som enligt sina direktiv har att bland annat undersöka på vad sätt en ökning av den industriella tillverknings av byggelement kan åstadkommas. I direktiven finns dock inte vad jag kan se utsagt att man skall undersöka möjligheterna att skapa ett allmänägt byggnadsföretag, varom vår motion handlar.

Det förvånar mig inte att utskottets borgerliga ledamöter avstyrker motionen. På den kanten är man alltid negativt inställd till ett ökat samhällsligt inflytande inom näringslivet. Däremot förvånar det mig något att utskottets socialdemokratiska ledamöter inte har funnit anledning beakta de synpunkter som vi har framfört i denna motion.

Byggnadsindustriens nuvarande struktur och verksamhetsformer innebär en

Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

otillräcklig produktionskapacitet i en tid då vi har ett växande behov av skolor, sjukhus o. s. v. Det måste anses angeläget att få till stånd en annan och bättre ordning inom stora delar av byggnadsindustrin — en sanering bland byggnadsföretagen samt åtgärder för ett rationellare byggande och en ökad industrialisering.

Vi påvisar i vår motion förekomsten av å ena sidan storföretag och å andra sidan en uppsplittring på en mängd små företag som utgör ett hinder för rationalisering och kostnadsnedpressande åtgärder. År 1963 fanns det 4 600 byggnadsfirmor årsverksamma och därtill 5 400 olika entreprenörfirmor, d. v. s. tillsammans 10 000 olika byggnadsföretag. Belysande för situationen är att cirka 7 000 av dessa sysselsatte mindre än 5 och enbart 180 mer än 100 arbetare. Med en företagsstruktur som de anförda siffrorna ger uttryck för är det uppenbart att ett rationellt byggande är uteslutet.

Den nuvarande företagsstrukturen innebär också osäkra sysselsättningsförhållanden för byggnadsarbetarna med risker att inte utfå intjänta löne- och semestermedel samt otillfredsställande arbetsförhållanden över huvud taget.

Med hänsyn till att det handlar om en verksamhet som i alla högsta grad kan betecknas som samhällelig och där det allmänna svarar för de avgörande kapitalinsatserna i form av planering, lån etc. är det orimligt att produktionsapparaten så gott som helt skall ligga i händerna på det privata kapitalet. En ändring av företagsstrukturen skulle påskyndas genom en snabb utbyggnad av ett allmänägt byggnadsföretag av i motionen antytt slag.

Det måste anses angeläget att genom skapande av ett allmänägt byggnadsföretag bryta den alltmer framträdande dominansen från enskilda storföretag, bakom vilka skymtar mäktiga bank- och andra finansintressen. Jag kan därvid erinra om det för några veckor sedan uppmärksammade köpet från en stor-

bank av ett stort byggnadsföretag här i trakten av Stockholm.

Frågan om startande av ett stort byggnadsföretag med ett avgörande statligt inflytande är ingen ny fråga. När den för ett och ett halvt år sedan på nytt aktualiserades vid Byggnadsarbetareförbundets kongress väckte förslaget stor uppmärksamhet inte minst i den borgerliga pressen, där man talade om ett socialistiskt storföretag som ett spöke samtidigt som man erkände att allt naturligtvis inte var bra som det var inom byggnadsindustrin. Man talar om att man inte har någonting emot att staten medverkar till att underlätta företagets rationaliseringsarbete, men man är samtidigt motståndare till att staten skall ha ett inflytande i sammanhanget.

Vi tror att skapandet av ett stort allmänägt byggnadsföretag av här antytt slag med utnyttjande av stordriftens och de industriella byggmetodernas fördelar och med en koncentration av byggandet till tätorterna, i första hand de tre storstadsområdena, på ett verkligt sätt skulle bidra till att häva den nuvarande bostadsbristen.

Herr talman! Jag ber att med det anförda få yrka bifall till motionsparet I: 120 och II: 163.

Herr STÅHLE (s):

Herr talman! Jag delar i långa stycken de synpunkter som herr Werner har framfört i sin motion, bl. a. att bostadsfrågan är en stor och väsentlig social fråga. Vidare vill jag kraftigt understryka vad som påpekas i motionen, att byggnadsföretagen inte i samma utsträckning som industrien i övrigt följt med utvecklingen genom att rationalisera och i tillräcklig omfattning utnyttja stordriftens fördelar.

Att bankoutskottet ändå i år liksom i fjol avstyrker motionärernas hemställan om en utredning grundar sig på att den år 1964 tillkallade byggnadsindustrialiseringsutredningen, som herr

Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

Werner talade om, enligt sina direktiv bl. a. har att undersöka, på vad sätt en ökning av den industriella tillverkningen av byggnadselement kan åstadkommas. Skulle utredningen därvid komma till den slutsatsen att staten bör ta egna produktionsinitiativ, bör den enligt direktiven överväga formerna härför. I rak motsats till den uppfattning herr Werner gav uttryck för skall utredningen, om den skulle komma till det resultatet att staten bör engagera sig på detta område, således överväga och diskutera den problematik som då kan uppkomma. Vidare uttalar utskottet att det även bör prövas, om statliga åtgärder eventuellt kan ges formen av samverkan med andra på byggnadsmarknaden verksamma organ.

Det torde i detta sammanhang även böra påpekas att Byggnadsarbetareförbundet med stöd av LO så sent som i förra veckan — jag tror det var i lördags — begärde statliga initiativ för att skapa ett nytt företag som skulle byggas upp efter de intentioner som redovisas i motionen.

Jag ber därutöver att få citera vad utskottet anför: »Beträffande byggin-dustrialiseringsutredningens arbete har i årets riksdagsberättelse meddelats, att ett detaljerat program för undersökningar av teknisk, ekonomisk och organisatorisk art för att belysa vissa grundläggande förhållanden i det nuvarande byggandet och några betydelsefulla faktorer inför en övergång till mer industriella metoder har utarbetats.»

Med hänsyn härtill ber jag, herr talman, att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Herr WERNER (k) kort genmäle:

Herr talman! När bankutskottet avfärdar den kommunistiska motionen med en hänvisning till byggindustrialiseringsutredningens arbete och samtidigt förklarar att denna utredning kommer att sitta kvar hela 1966, har man lyckats gräva ner ett vettigt för-

slag i en utredningskvarn som inte har någonting speciellt att göra med den fråga som vi har tagit upp.

Jag tycker att starka motiv talar för att den kommunistiska motionen borde ha fått en allsidig och objektiv prövning, fristående från byggindustrialiseringsens mångomfattande uppgifter i övrigt. Den väg som utskottet nu vill att man skall gå betyder stor tidsförlust och ett fördröjande av frågans lösning.

Riksbyggens och de fackliga produktionsföretagens samordning, som herr Ståhle hänvisade till, skall jag inte orda om, eftersom det finns de i denna kammare som är betydligt mer insatta i den frågan än vad jag är. Jag tror emellertid att den samordning som håller på att utredas inte står i någon som helst motsättning till vårt förslag om ett allmänägt företag med avgörande statligt inflytande.

Även om riksdagen i dag bifaller utskottets enhälliga utlåtande och avslår motionen, är jag övertygad om att frågan inom en inte alltför avlägsen framtid kommer att aktualiseras på nytt i någon annan form och att vi som i dag är motionärer då kommer att vara i större och kanske bättre sällskap, vilket möjligen kommer att göra att frågan får en annan och mer positiv behandling.

Herr STÅHLE (s) kort genmäle:

Herr talman! Det är tråkigt om herr Werner känner sig vara i dåligt sällskap. I början av mitt förra anförande sade jag att jag personligen på många punkter kunde instämma i de synpunkter som hade framförts i motionen, men att utskottet med hänsyn till de utredningar som nu pågår inte är benäget att för närvarande ta ställning till hela detta mycket stora frågekomplex.

Vidare är jag absolut övertygad om att den utredning som kommit till stånd genom initiativet från Riksbyggen i samarbete med LO kommer att berika den debatt som vi så småningom får i den här frågan.

Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

Jag nämnde — men det gick möjligen förbi herr Werner — att den utredning som nu sitter har i uppdrag att undersöka de här sakerna. Skulle utredningen ge till resultat att det finns motiv för att staten på ett eller annat sätt engagerar sig, skall man inte vara främmande för ett engagemang från statens sida.

Jag vidhåller mitt yrkande om bifall till utskottets hemställan.

Herr NILSSON, FERDINAND, (cp):

När jag hörde motionären tala, herr talman, fäste jag mig vid en detalj och undrade om han inte hade spårat ur.

Ibland har jag tillsammans med kommunistiska representanter tagit ställning både emot storkapitalism och allt vad som sammanhänger i form av skadlig maktkoncentration och dylika saker. Jag fäste mig nu vid den indignation med vilken herr Werner vände sig mot småföretagarna inom byggbranschen.

Jag vet mycket väl att vissa företag, vilka kanske drivs i liten skala, inte är så förfärligt sunda och därför ofta kunde behöva försvinna. För landsbygdens del skulle det emellertid bli mycket svårt att klara byggnationen om inte småbyggmästarna fanns. Då herr Werner med indignation talade om det stora antal företag som har fem eller färre anställda vågar jag påstå att det skulle bli mycket svårt att få något gjort i bygderna om det inte fanns småföretag inom byggnadsbranschen, villiga att äta sig mindre arbeten.

Jag åhörde med uppmärksamhet herr Ståhle. Han var angelägen att säga att han i långa stycken var av samma mening som herr Werner. Dock hade jag väntat att han skulle nämna något om hur han ställde sig till småföretagsamheten inom byggnadsbranschen, men det gjorde han inte.

Herr WERNER (k):

Herr talman! Jag skall inte förlänga diskussionen mycket. Men jag vill till

herr Ferdinand Nilsson beträffande problemet med småföretagare säga att min indignation därvidlag grundar sig på de svåra förhållanden som en del byggnadsfackföreningar dagligen har att brottas med. Jag skall citera ett avsnitt ur en motion som behandlades vid Svenska Byggnadsarbetareförbundets femte kongress 1964 och gällde sanering inom byggnadsbranschen samt de problem som finns med en del oorganiserade byggnadsföretag. Där anföres: »För att belysa problemets storleksordning kan nämnas att avdelningen vid årsskiftet 1963—1964 hade 47 blockader utfärdade, praktiskt taget samtliga avseende löne- och semesterfordringar hos oorganiserade företagare. I pengar, d. v. s. ekonomiska förluster för berörda medlemmar, rör det sig om inemot 150 000 kr. Under en enda vecka, 22—28 februari, redovisades inom byggnadsverksamheten i Stor-Stockholm två konkurser, två protesterade växlar av storleksordning som tyder på ekonomiskt obestånd, 12 betalningsförelägganden och en utmätning.»

Det är bl. a. sådana saker som gör att vi vill ha till stånd en sanering inom byggnadsbranschen.

Herr NILSSON, FERDINAND, (cp):

Herr talman! Kammaren fäste sig i likhet med mig säkert vid vilket intresse herr Werner ägnade åt landsbygdens byggproblem och hur pass förståelse han har för önskvärheten av att det finns småbyggmästare där. Han läste upp statistik från Stockholm över betalningsinställelser och om växelprotester där. Så ensidigt får man väl ändå inte se på ett problem sådant som detta. Det dock har en något mera omfattande räckvidd.

Jag sade i mitt förra anförande att det inom byggnadsbranschen kan finnas vissa förhållanden som gör att det kanske behövs en sanering på vissa punkter. Men jag påpekade samtidigt

Om tillskapande av ett allmänägt byggnadsföretag

hur nödvändigt det är att man ute i bygderna har tillgång till småföretagare för att där över huvud taget få till stånd behövligen byggnation. Men den synpunkten intresserar tydligen inte en stockholmare.

Efter det överläggningen förklarats härmed slutad, gjordes enligt de därunder framkomna yrkandena propositioner, först på bifall till vad utskottet i förevarande utlåtande hemställt samt vidare på bifall till de i ämnet väckta motionerna; och förklarades den förra propositionen, som upprepades, vara med övervägande ja besvarad.

Vid förnyad föredragning av bankoutskottets utlåtande nr 6, i anledning av motion om samhällelig bestämmanderätt över alla resurser för energiförsörjningen, bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Anmälades statsutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 1, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande utgifterna för budgetåret 1966/67 för kungl. hov- och slottsstaterna;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för budgetåret 1966/67 till oförutsedda utgifter;

nr 14, i anledning av vissa av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen behandlade för flera huvudtitlar gemensamma frågor;

nr 54, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser justitiedepartementets verksamhetsområde;

nr 55, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på till-

läggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser försvarsdepartementets verksamhetsområde;

nr 56, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser socialdepartementets verksamhetsområde;

nr 57, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser kommunikationsdepartementets verksamhetsområde;

nr 58, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser ecklesiastikdepartementets verksamhetsområde;

nr 59, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser handelsdepartementets verksamhetsområde;

nr 60, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter på tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1965/66, i vad propositionen avser inrikesdepartementets verksamhetsområde;

nr 61, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt disposition av ett äldre anslag inom kommunikationsdepartementets verksamhetsområde; och

nr 62, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående överlåtelse av staten tillhörig mark.

Skrivelseförslagen godkändes under förutsättning beträffande vart och ett av dem, att andra kammaren i avseende å motsvarande utskottsutlåtande fattade samma beslut som första kammaren.

Interpellation ang. driftstörningarna vid statens järnvägar

Fru **HAMRIN-THORELL** (fp) erhöll pa begäran ordet och anförde:

Herr talman! Svårigheterna för SJ att under senhösten 1965 och vintern 1966 bemästra trafiksituationen har varit uppenbara. Olika faktorer, inte minst den exceptionellt starka kylan i Mellan- och Sydsverige har skapat en för trafikanterna, »kunderna», ohållbar situation. Att dessa får finna sig i vissa tåg-förseningar kan accepteras. Att vid enstaka tillfällen inte kunna beräkna vare sig avgångs- eller ankomsttid är dock otillfredsställande. En viss hänsyn måste emellertid resenärerna självfallet ta till främst väderleken, vilket inte hindrar att man ifrågasätter, om inte de erfarenheter, som SJ måste draga varje vinter av de norrländska förhållandena, borde i viss mån kunna komma även den sydligare trafiken till godo.

Särskild svår situation befinner sig de trafikanter i, som tillhör den s. k. »pendlargruppen». Till denna räknas främst de som på grund av bostadsförhållandena är hänvisade att bo utanför storstäderna, främst Stockholm och måste lita till tågförbindelserna för att kunna sköta sitt arbete. Som ett flagrant exempel på hur illa tillgodosedda dessa resenärer blivit kan tagas sträckan Uppsala—Stockholm, tur och retur.

Denna sträcka trafikeras numera av 2 667 personer per dag — antalet gäller april 1965 och torde inte ha sjunkit utan snarare stigit sedan dess. Av dessa fördelar sig 1 920 resenärer, försedda med månads- eller partibiljetter, på tåg som avgår från Uppsala mellan kl. 5.00 och 10.00 på morgonen, vilka måste inställa sig på sin arbetsplats i rätt tid. Ungefär samma antal personer återvänder till sina hem i Uppsala mellan kl. 15.00 och 20.00 på aftonen. En statistik uppgjord under månaderna december och januari ger bl. a. följande resultat.

Under december ankom det tåg, som

avgår från Uppsala 7.50 — alltså det tåg som de flesta pendlarna begagnar sig av — endast tre gånger i rätt tid till Stockholm. Förseningarna var så många att de sammanräknade arbetstimmar som dessa resenärer förlorade utgjorde 66. Motsvarande siffra under januari är 49 timmar.

Vad detta betyder för den enskilde resenären är uppenbart liksom för det företag han eller hon är anställd i. Detta gäller såväl skolor som sjukhus, enskilda affärsföretag eller offentlig tjänst. En arbetsgivare kan inte vara betjänt med en personal, på vars ankomsttid vederbörande inte kan lita.

Detta är en faktor, som SJ under alla förhållanden är skyldig att ta hänsyn till, även om man bortser från det obehag som resenärerna är utsatta för i olika avseenden. Hemkomsten till Uppsala på eftermiddagen kan med ännu mindre säkerhet beräknas. Under december månad var vissa tåg helt inställda och resenärerna hänvisades till bussar, taxi eller egen bil. I ett flertal fall utgjorde förseningarna på denna tågsträcka, som i normala fall tar 50—60 minuter 1 timme—1 1/2 timme. Obehaget ökas ytterligare av att vagnarna är utkylda och informationen om tåg-förseningarna helt enkelt undermålig.

Sträckan Uppsala—Stockholm är inte längre än att många väljer att färdas med egen bil. Att detta antal ökar, därför att SJ ej kan garantera ens med vid marginal ankomsttiderna till Stockholm och avgångstiderna därifrån, kan inte ligga i någons intresse ur kommunikationssynpunkt, varken SJ:s eller trafik-säkerhetens, ej heller Stockholms-kommunikationernas med den brist på parkeringsplatser, som finns att tillgå.

Med hänvisning till ovanstående ber jag att till herr statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet få ställa följande frågor:

Kommer SJ att efter de erfarenheter, som den gångna vintern givit, ha tillfredsställande möjligheter att i framtiden tillgodose kundernas krav på att komma till sitt arbete i rätt tid?

Har rationaliseringen inom SJ drivits därefter att kundernas berättigade intresse eftersatts, när det gäller tågför-
seningarna, vagnbeståndet och infor-
mationen?

På gjord proposition medgav kamma-
ren, att ifrågavarande spørsmål finge
framställas.

Justerades protokollsutdrag för den-
na dag, varefter kammarens sammanträ-
de avslutades kl. 14.45.

In fidem

K.-G. Lindelöw

Torsdagen den 10 februari

Kammaren sammanträdde kl. 16.00.

Justerades protokollet för den 4 in-
nevarande månad.

Anmäldes och bordlades Kungl. Maj:ts
till kammaren överlämnade proposition
nr 27, angående bemyndigande att för-
sälja viss staten tillhörig fast egendom,
m. m.

**Interpellation ang. avvecklingen av hjäl-
pen till det skandinaviska undervisnings-
sjukhuset i Korea**

Herr KAIJSER (h) erhöll på begäran
ordet och anförde:

Herr talman! Enligt meddelande i
tidningspressen räknar man med att de
koreanska myndigheterna knappast är
i stånd att i sin helhet överta admi-
nistrationen av det skandinaviska un-
dervisningssjukhuset från den tidpunkt
då detta övertagande enligt gällande av-
tal skall ske och det uppges också, att
man har planer på att genomföra en
snabbare nedskärning av de årliga an-
slagen och därmed spara in en halv
miljon dollar som sedan skall använ-

das till ett begränsat bistånd efter stöd-
periodens slut.

Med anledning av de sålunda publi-
cerade uppgifterna anhåller jag om
kammarens tillstånd att till statsrådet
fru Lindström framställa följande fråga:

Vill statsrådet lämna en redogörelse
för den plan enligt vilken avvecklingen
av den skandinaviska hjälpen till un-
dervisningssjukhuset i Korea kommer
att ske.

På gjord proposition medgav kamma-
ren, att ifrågavarande spørsmål finge
framställas.

**Interpellation ang. en hamnanläggning
i Ädalen**

Ordet lämnades härefter på begäran
till herr HÖGSTRÖM (s), som yttrade:

Herr talman! Svenska cellulosa AB
förbereder att från mitten av 1967 ge-
nomföra en helt ny och mycket genom-
gripande omläggning av sitt transport-
system.

Detta innebär i korthet, att företags
produkter skall landsvägstransporteras
till tre stora utlastningshamnar i Norr-
land, nämligen Munksund, Holmsund
och Tunadal i Sundsvall. Från dessa

Interpellation om åtgärder för nedbringande av hushållens kostnader för livsmedel

hamnar skall sedan produkterna transporterats på specialbyggda fartyg till likaledes tre utlandsterminaler i Hamburg, Rotterdam och London.

I ett avseende innebär dessa landsvägstransporter, att produkterna från företagets anläggningar i Ådalen kommer att på en sträcka av cirka nio mil föras fram på Europaväg 4 mellan Kramfors och Tunadal. För ändamålet skall användas specialbyggda lastbilar med en lastkapacitet på inemot 50 ton och bortåt 40 meters längd.

Enligt av företaget redovisade undersökningar blir transporten på väg billigare än att bygga en hamn i Ådalen. I detta sammanhang bör frågan om samhällets kostnader komma med i bedömningen. Blir det för samhället billigare att bygga om vägarna för dessa transporter eller kan det tänkas, att staten endera ikläder sig vissa kostnader för en hamnanläggning inom området eller att statens järnvägar genom något specialarrangemang får ombesörja transportererna på denna sträcka?

En hamnanläggning i Ådalen skulle kunna betjäna inte enbart SCA utan även övriga massa- och träindustrier inom området.

I fråga om de planerade landsvägstransporterna bör understrykas, att även om de stora kostnaderna för vägnas förstärkning för dessa transporter kan försvaras med hänvisning till att denna kommer även all annan landsvägstrafik till godo, så kvarstår de trafiktekniska problemen. På den aktuella delsträckan av E 4 norr om Sundsvall är redan nu trafiktätheten betydande. Det måste, som nu kan bedömas, vissa tider uppstå oerhörda trafiksvårigheter och dessutom innebära uppenbara säkerhetsrisker för alla trafikanter.

Med hänvisning till det anförda hemställas om kammarens tillstånd att till statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet få framställa följande fråga:

Är statsrådet beredd att till övervägande upptaga frågan om ett eventuellt statligt stöd för att lösa ovan berörda transportproblem genom en hamnanläggning i Ådalsområdet?

Det sålunda begärda tillståndet lämnades av kammaren.

Interpellation om åtgärder för nedbringande av hushållens kostnader för livsmedel

Herr ISACSON (h) fick nu ordet och anförde:

Herr talman! Prisutvecklingen på livsmedel intar en framskjuten plats i den allmänna debatten — helt naturligt därför att livsmedelskostnaderna utgör en så stor del av hushållens samlade utgifter. Det är därför av väsentlig betydelse att livsmedelskostnaderna kan hållas på en rimlig nivå och att allt göres för att inga onödiga kostnader skall belasta vägen från råvaruledet till konsumenten. Å andra sidan pågår en utveckling, där konsumenten verkar bli allt mer benägen att betala ett relativt högt pris för att få köpa livsmedlen i så bekväm form som möjligt. Man blir med andra ord allt mer benägen att betala för s. k. »inbyggd hembiträdesservice».

Här uppstår tyvärr ofta konfliktsaker mellan kostnadssidan och bekvämlighetssidan, utan att man alltid gör klart för sig vad bekvämligheten betyder rent kostnadsmässigt. Orsaken till de ökade livsmedelskostnaderna skjuts gärna över till ett lägre liggande förädlings- och produktionsled. Statsrådet fru Ulla Lindström har vid skilda tillfällen framfört synpunkter på dessa frågor och därvid också varit starkt kritisk mot utvecklingen inom produktions- och förädlingsledet. Då jag är starkt medveten om att dessa frågor har ett stort allmänt intresse får jag anhålla om kammarens tillstånd att till

Meddelande ang. enkel fråga

statsrådet fru Lindström få ställa följande fråga:

Vill statsrådet inför kammaren redogöra för sin syn på dessa frågor och vilka åtgärder som kan tillgripas för att nedbringa hushållens kostnader för livsmedel?

Även denna anhållan bifölls.

Meddelande ang. enkel fråga

Meddelades, att jämlikt § 20 i kammarens ordningsstadga följande enkla fråga denna dag framställdes av herr *Eriksson, Karl-Erik*, (fp) till herr statsrådet och chefen för kommunikations-

departementet: »Har Statsrådet uppmärksammat, att den planerade indragningen av morgonförbindelsen västerifrån till snabbtåget Värmlänningen innebär försämrade möjligheter för befolkningen i västra Värmland att komma i direkt kontakt med huvudstaden och anser Statsrådet åtgärder påkallade för att undvika den försämring i kommunikationerna som en indragning skulle leda till?»

Kammarens sammanträde avslutades kl. 16.06.

In fidem

Fritz af Petersens
